

heraf er der i de Beregninger, Kjøbstæderne have indgivet over Udgifterne til hine i Frd. af 15de Novbr. 1816 nævnte Gjenstande, optaget Godtgjørelse for Afbenyttelse af de Arealer, som ere udlagte til Exercerpladser, og Garnisonsbyerne have saaledes siden 1840 erholdt endeel af dette i Beregningen opførte Beløb erstattet.

Men foruden denne Godtgjørelse, der er indrømmet Kjøbstæderne for selve Garnisonernes Afbenyttelse af Exercerpladserne, har der ogsaa i Medfør af Rescript af 6te December 1780, cfr. Canc. Skr. af 25de Marts 1826, været tilstaaet dem Erstatning, naar der er gjort extraordinair Brug af Pladserne, hvilket er antaget at være Tilfældet, ikke blot naar flere Byers Garnisoner have været samlede i en enkelt By til Exercice, men ogsaa naar Frisfolkene have været indkaldte til Exercice i den sædvanlige Exercertid, og Pladserne saaledes have været afbenyttede af Regimenternes fulde Styrke. Denne Erstatning har imidlertid stedse været betragtet som Indquarteringsvæsenet uvedkommende, og er derfor afholdt af Statskassen og ikke af Indquarteringsvæsenets Fond, og hvorvel det nu kunde synes, at denne Udgift ogsaa fremdeles burde holdes udenfor de af den ordinaire Indquartering flydende Byrder, som den strengt taget er uvedkommende, er det dog anseet simplest, at Erstatningen for Exercerpladserne bestemmes under Cet, uden Hensyn til om de have været benyttede alene af Garnisonens sædvanlige Styrke eller af en større eller og en anden Styrke. Der er fundet saa megen mere Anledning hertil, som denne Erstatning for extraordinair Afbenyttelse af Exercerpladserne kun sjelden er foresalden og derhos har været ubetydelig.

Det er iøvrigt ikke fundet nødvendigt nærmere at give Regler for, hvorledes den i Udkastet omhandlede Godtgjørelse for Exercerpladser skal bestemmes, men anseet tilstrækkeligt, at det kun i Almindelighed fastsattes, at der herfor skal tilstaaes Garnisonsbyerne en billig Godtgjørelse. Navnlige har man ikke troet, at burde benytte de Regler, som ved allerhøieste Resol. af 10de Decbr. 1787 (see Canc. Skr. af 24de Novbr. s. N.), 14de Aug. 1789 m. fl. Bestemmelser ere givne for Beregningen af Godtgjørelsen for den extraordinaire Brug af

Exercerpladserne, idet de ere fundne mindre hensigtsmæssige, navnlig med Hensyn til at de gaae ud fra den Forudsætning, at Exercerpladserne snart anvises paa et, snart paa et andet Sted, for ved saadan Omflakten af Pladserne at undgaae Benyttelse af Jorder, som vare bestemte til Dyrkning, og at det saaledes kun er for den Forringelse, Græsningen, som findes paa Jorderne, naar Exercicen begynder, maatte lide, der bliver at indrømme Erstatning, medens der nu overalt er anvist Garnisonsbyerne faste Exercerpladser, og Garnisonsstyrkens næsten daglige Øvelser derhos gjør det umuligt at benytte de Jorder, som bruges til Exercerplads, endog kun til Græsning.

For at der imidlertid kan være en Grændse for Godtgjørelsens Størrelse, er det anseet hensigtsmæssigt at tilføje den Bestemmelse, at den ikke maa overstige det Beløb, som sædvanlig svares i aarlig Leieafgift af lignende nærliggende Jorder. Det er derved tilfjet at afskjære Kjøbstæderne ubetinget Adgang til at beregne sig Godtgjørelsen i Forhold til de uforholdsmæssigt høie Leieafgifter, der nu paa flere Steder svares af Kjøbstadorder, hvortil der turde være saameget mere Jøie, som de Jorder, der ere udlagte til Exercerplads, i Reglen høre til Kjøbstadens mindst gode Jorder og derhos som oftest ligge længst fjærnede fra Kjøbstæderne, i Nærheden af de tilgrændsende Landsogne. De brugte Udtryk medføre saaledes, at Godtgjørelsen ikke ubetinget beregnes som for Kjøbstadorder, men at der kan tages Hensyn ogsaa til den sædvanlige Leieafgift af omliggende Landjorder.

Hvor Staten har skænket de Jorder, der benyttes til Exercerpladser, hvilket enkelte Steder skal være Tilfældet, t. Ex. i Dønsø, er det en Selsfølge, at Kjøbstaden ikke har nogen Adkomst til Godtgjørelse for disse Jorders Brug.

ad § 5.

At samtlige Udgifter til den ordinaire Indquartering saavel for de Præstationer, hvorfra Frd. af 15de Novbr. 1816 indrømmer Godtgjørelse, som for dem, for hvilke dette Lovbud ingen Godtgjørelse tilstod, blive at afholde af Statskassen, er en Selsfølge, da det Beløb, som af Kjøbstæderne udredes til Bestridelse af